

## Jsme v Evropě zaměstnatelní?

*Eva Bedrníčková*

Pod tímto názvem vydal Národní vzdělávací fond publikaci, která je výstupem projektu Zvyšování povědomí o evropské strategii zaměstnanosti (Awareness Raising for the European Employment Strategy). První část publikace obsahuje přehled údajů, které lze považovat za klíčové pro sledování stavu v oblasti rozvoje lidských zdrojů v krajích. Každý kraj je charakterizován hodnotovými ukazateli i textem shrnujícím obsah strategie rozvoje lidských zdrojů kraje nebo komentáře k tomuto tématu. Základním zdrojem statistických údajů, které jsou uváděny v publikaci, jsou krajské statistické ročenky 2005 a statistiky úřadů práce. Hlavním smyslem shromáždění těchto informací nebylo předložit vyčerpávající komparativní krajské statistiky, ale poskytnout rámcový přehled parametrů, které mohou sloužit jako podklad pro prvotní srovnání stavu lidských zdrojů a jejich rozvoje v jednotlivých krajích. Takže zde například naleznete následující údaje: HDP na jednoho obyvatele, podíl obyvatel na celkovém počtu obyvatel, průměrnou míru nezaměstnanosti, počet ekonomických subjektů na jednoho obyvatele, koeficient ekonomické zátěže, který uvádí počet obyvatel na 100 skutečně pracujících. Zajímavé jsou i údaje o rekvalifikačních kurzech. Za každý kraj jsou vyjmenované kurzy s nejvyšší uplatnitelností, takové, kdy absolventi našli práci do půl roku od ukončení kurzu a kurzy nejčtenější. Například ve Středočeském kraji to byl svářečský kurz, řidič vysokozdvizného vozíku, účetnictví a řidič skupiny C. Textové a datové podklady připravili zástupci krajských rad pro rozvoj lidských zdrojů, na které jsou v publikaci také kontakty.

Druhou část publikace tvoří zpráva Evropská strategie zaměstnanosti v České republice a víceúrovňové vládnutí: Sen nebo skutečnost?, kterou zpracovali Milena Jabůrková, Ondřej Mátl a Gabriela Nováková. Zpráva identifikovala hlavní překážky, které je nutno řešit, aby se situace na trhu práce v České republice zlepšila, především nízkou kvalifikací, nedostatek moderních pracovních dovedností a nízkou účast na rekvalifikačních programech. Kromě toho sem patří nerozvinuté veřejné služby (například sociální služby pro závislé osoby, děti a seniory). Tyto problémy nedovolují sladit práci a rodinný život a spolu s nedostačující dopravní obslužností vedou k omezené zeměpisné mobilitě pracovní síly. Systémové překážky zahrnují nedostatečnou podporu rozvoje podnikání se zatěžujícími daňovými systémy, včetně nákladů na práci, které jdou nad rámec odměňování pracovníků, a nedostatečnou harmonizaci sociálních dávek, které příliš nemotivují občany k tomu, aby dávali přednost výdělku z pracovní činnosti před pobíráním sociálních dávek. Zpráva došla k závěru, že rámec pro společné řízení aktivit vlády, krajů, měst a obcí nebo jejich asociací neexistuje. Její doporučení zní: "místní a krajské samosprávy by měly být součástí řetězce tvořícího strategii; proces by měl být otevřenější, strukturovaný a formalizovaný a založený na spoluúčasti. Na celý proces by měl aktivně dohlížet Úřad vlády. Hlavním předpokladem je modernizace fungování vlády. Vertikální koordinace musí mít větší prioritu. Zvláště role místních a krajských orgánů jako důležitých poskytovatelů sociálních a veřejných služeb by neměla být přehlížena."